

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy Josefa Straky, soudce Karla Ulíka a soudkyně Johany Jandusové ve věci

žalobce: **N. T. H.**
narozen X, státní příslušnost Vietnamská socialistická republika
bytem X
zastoupen advokátkou Marcelou Lafek
sídlem Národní 416/37, Praha

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
sídlem Nad Štolou 3, Praha 7

o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného,

takto:

- I. Žalovanému se ukládá povinnost vydat rozhodnutí o žádosti žalobce o vydání zaměstnanecké karty ze dne 13. 3. 2023 v řízení vedeném žalovaným pod sp. zn. OAM-18525/ZM-2023 ve lhůtě 15 dní od právní moci tohoto rozsudku.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Bc. D. A.

- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 17 210 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jeho zástupkyně Marcely Lafek, advokátky.

Odůvodnění:

Shrnutí žaloby

1. Žalobce se žalobou podanou dne 28. 7. 2025 domáhá ochrany proti nečinnosti žalovaného podle § 79 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále „s. ř. s.“). Tu spatřuje v tom, že ve správním řízení vedeném pod sp. zn. OAM-18525/ZM-2023 žalovaný nerozhodl o jeho žádosti ze dne 13. 3. 2023 o vydání zaměstnanecké kartě v zákonné lhůtě. Žalobce uvádí, že žalovaný dne 6. 9. 2024 zamítl jeho žádost, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců (dále „Komise“) však toto rozhodnutí žalovaného dne 15. 1. 2025 zrušila a věc vrátila žalovanému k dalšímu řízení. O žádosti žalovaný dosud znovu nerozhodl.
2. Žalobce proto požádal Komisi o vydání opatření proti nečinnosti žalovaného. Ta opatřením ze dne 5. 6. 2025 žalovanému uložila, aby ve věci vydal rozhodnutí do 60 dnů od výsledku účastníka řízení. Podle žalobce je takto stanovená lhůta neurčitá, závislá na úkonu nečinného žalovaného a navíc nepřiměřeně dlouhá. Navrhuje, aby soud žalovanému uložil povinnost vydat rozhodnutí o žádosti do 15 dnů od právní moci rozsudku.

Vyjádření žalovaného

3. Žalovaný ve vyjádření k žalobě ze dne 21. 8. 2025 uvádí, že ve věci nečinný nebyl. Dne 13. 6. 2025 zaslal žalobci výzvu k dostavení se k výsledku na den 10. 7. 2025. Žalovaný vyhověl následné žádosti žalobce o změnu termínu a výsledek proběhl dne 31. 7. 2025. Dne 19. 8. 2025 byla žalobci zaslána výzva k seznámení se s podklady. V nejbližší době bude o žádosti rozhodnuto. Žalovaný navrhuje zamítnutí žaloby.

Replika žalobce

4. Žalobce v replice ze dne 28. 8. 2025 podotýká, že podle § 169t odst. 6 písm. d) zákona o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále „zákon o pobytu cizinců“), činí lhůta pro vydání rozhodnutí v této věci 60 dní. Po zrušení prvního rozhodnutí žalovaného běžela tato lhůta znovu a uplynula 17. 3. 2025. Nečinnost žalovaného konstatovala i Komise. Lhůtu stanovenou v opatření proti nečinnosti žalobce považuje za nepřiměřeně dlouhou a neurčitě stanovenou. V tomto ohledu odkazuje na rozsudek Krajského soudu v Ostravě – pobočky v Olomouci ze dne 1. 7. 2025, č. j. 65 A 39/2025-18. Podotýká, že o žádosti stále nebylo rozhodnuto.

Posouzení věci soudem

5. Podle § 79 odst. 1 věty první s. ř. s. ten, kdo bezvýsledně vyčerpá prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti Shodu s prvopisem potvrzuje: Bc. D. A.

správního orgánu, může se žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení.

6. Soud v první řadě souhlasí s žalobcem, že lhůta stanovená v opatření proti nečinnosti je neurčitá i nepřiměřeně dlouhá. Z toho plyne, že žalobce vyčerpал prostředky ochrany ve smyslu § 79 odst. 1 s. ř. s. již v momentě, kdy mu bylo toto opatření doručeno.
7. Obecně platí, že bezvýslednost vyčerpání prostředku ochrany nastane až prvním dnem po uplynutí lhůty stanovené v opatření; to však platí, jde-li o lhůtu přiměřenou (srov. nálezn Ústavního soudu ze dne 24. 8. 2021, sp. zn. IV. ÚS 3523/20, odst. 54).
8. V rozsudku ze dne 27. 10. 2022, č. j. 1 Azs 171/2022-54, Nejvyšší správní soud (dále „NSS“) uvedl: *„Má-li být soudní ochrana proti nečinnosti správního orgánu efektivní, je nezbytné, aby soud hodnotil i přiměřenost stanovené lhůty, a to právě za účelem posouzení, zda byla splněna podmínka bezvýslednosti vyčerpání prostředků ochrany proti nečinnosti. Nepřiměřeně dlouhá lhůta by totiž odsouvala poskytnutí soudní ochrany, resp. naplnění podmínky řízení o bezvýslednosti předchozích prostředků. Samotné posouzení lhůty jako nepřiměřené tak totiž může vést i ke splnění podmínky bezvýsledného vyčerpání prostředku ochrany. S ohledem na výše uvedené to znamená, že správní soud se musí nejprve vypořádat s námitkou nepřiměřené lhůty a teprve pokud ji shledá jako přiměřenou, vyčká jejího uplynutí. Bylo by absurdní, aby v případě nepřiměřené lhůty vystavil soud žalobce povinnosti vyčkávat na její uběhnutí a podat novou žalobu, jak to učinil v této věci městský soud. Stejně absurdní by však bylo, pokud by soud v řízení o žalobě sám vyčkával na konec této lhůty a splnění podmínky bezvýslednosti, byla-li by tato lhůta nepřiměřeně dlouhá“* (odst. 20). Jestliže nadřízený orgán uloží vydat rozhodnutí v nepřiměřené lhůtě, žalobce může bez dalšího podat nečinnostní žalobu, neboť jde z hlediska ochrany jeho práv v podstatě o shodnou situaci, jako když správní orgán na žádost o opatření proti nečinnosti v zákonné lhůtě nijak nezareaguje (shodně rozsudky Městského soudu v Praze ze dne 28. 2. 2023, č. j. 5 A 54/2022-37, a ze dne 18. 7. 2023, č. j. 10 A 81/2023-32).
9. Ze stejného předpokladu vycházel i zdejší soud v usnesení ze dne 28. 7. 2022, č. j. 51 A 24/2022-35, ve kterém konstatoval, že k bezvýslednému vyčerpání prostředku ochrany proti nečinnosti ve smyslu § 79 odst. 1 s. ř. s. dojde i tehdy, pokud nadřízený správní orgán sice vyhověl návrhu na vydání opatření proti nečinnosti a přikáže nečinnému správnímu orgánu, aby ve stanovené lhůtě vydal rozhodnutí [§ 80 odst. 4 písm. a) správního řádu], ale takto stanovená lhůta k odstranění nečinnosti je s ohledem na okolnosti věci nepřiměřeně dlouhá. Zároveň dospěl k závěru, že *„60denní lhůta poskytnutá Komisí žalovanému nebyla v daném případě přiměřená. Samotná zákonná lhůta pro vydání rozhodnutí o žádosti o vydání povolení k přechodnému pobytu činí 60 dnů [§ 169t odst. 6 písm. f) zákona o pobytu cizinců]. Komise tedy žalovanému po devíti měsících trvání správního řízení poskytla stejnou lhůtu, v jaké mu zákon ukládá celé správní řízení realizovat (v tomto případě měl vydat rozhodnutí nejpozději v září 2021). Poskytnutí lhůty k odstranění nečinnosti, která odpovídá nejdelší zákonem dovolené lhůtě pro provedení celého správního řízení od jeho počátku do konce, po devíti měsících jeho vedení, nadto bez jakéhokoli odůvodnění, nesplňuje požadavek přiměřenosti. Komise stanovením nepřiměřeně dlouhé lhůty k nápravě žalovanému neposkytla žalobkyni adekvátní ochranu, která by vedla k urychlenému odstranění zjištěné nečinnosti“* (odst. 17).

10. V nyní posuzované věci Komise stanovila žalovanému lhůtu pro rozhodnutí v délce 60 dnů od výsledku žalobce, a to bez jakéhokoli odůvodnění. Tuto lhůtu soud považuje za nepřiměřenou, stejně jako například ve svém nedávném rozsudku ze dne 28. 3. 2025, č. j. 51 A 15/2025-31.
11. Za prvé, stanovená lhůta (60 dnů) je sama o sobě stejně dlouhá jako zákonná lhůta pro vydání rozhodnutí podle § 169t odst. 6 písm. c) [nyní d)] zákona o pobytu cizinců. NSS přitom ve výše citovaném rozsudku č. j. 1 Azs 171/2022-54 uvedl, že „lze akceptovat, že nadřízený správní orgán uložil v opatření proti nečinnosti lhůtu ve stejné délce, jež je stanovena zákonem k rozhodnutí, jen ve výjimečných případech. Pravidlem by naopak měla být lhůta podstatně kratší.“. Soud nicméně v posuzovaném případě neshledal výjimečné okolnosti, které by stanovení takové lhůty ospravedlňovaly. Žalovaný ani netvrdí, že by tato věc vykazovala znaky mimořádné právní či skutkové složitosti. Za druhé, soud souhlasí s žalobcem, že lhůta byla stanovena neurčitě. Její počátek byl totiž navázán na okolnost, jejíž uskutečnění je plně v dispozici žalovaného, neboť je ponecháno na jeho uvážení, na kdy a zda vůbec předvolá žalobce k výsledku. Vzhledem k těmto okolnostem považuje soud ve shodě s žalobcem lhůtu stanovenou v opatření proti nečinnosti za nepřiměřenou.
12. A proto má soud za to, že žalobce v době podání žaloby již bezvýsledně vyčerpал prostředky ochrany dle § 79 odst. 1 s. ř. s., ačkoliv k tomuto dni ještě neuplynula lhůta stanovená v opatření proti nečinnosti. Za popsané situace nebyl žalobce povinen vyčkávat s podáním žaloby na to, zda v reakci na vydané opatření žalovaný svoji nečinnost odstraní, či nikoliv. Žaloba tak je od počátku přípustná.
13. Žaloba je současně důvodná. Vzhledem k tomu, že Komise v posuzované věci dospěla k závěru, že žalovaný je nečinný a vyhověla návrhu žalobce na uplatnění opatření proti nečinnosti, je presumována nečinnost žalovaného a správní soud již není oprávněn tento závěr přehodnocovat (rozsudek NSS ze dne 10. 12. 2012, č. j. 2 Ans 14/2012-41, č. 2785/2013 Sb. NSS). Žalovanému běžela lhůta k vydání nového rozhodnutí o žádosti od právní moci zrušujícího rozhodnutí Komise (srov. rozsudek NSS ze dne 26. 2. 2010, č. j. 5 Ans 6/2009-82), tedy od 22. 1. 2025, přičemž není sporu o tom, že žalovaný v zákonné 60denní lhůtě nové rozhodnutí nevydal.
14. Obrana žalovaného spočívající v paušálním tvrzení, že nečinný nebyl a že v řízení prováděl nezbytné úkony za účelem vyřízení žádosti, nemůže v konfrontaci s obsahem správního spisu obstát. Zejména však není podstatné, zda žalovaný činil dílčí úkony, ale zda vydal rozhodnutí o žádosti v zákonem stanovené lhůtě (srov. rozsudek NSS ze dne 21. 12. 2017, č. j. 10 Azs 202/2017-52, odst. 15). To se však nestalo. Žalovaný přitom ani netvrdil, že by se na překročení zákonné lhůty pro vydání rozhodnutí podílel žalobce, přičemž tomu nenasvědčuje ani obsah správního spisu.

Závěr a náklady řízení

15. Soud tedy uzavírá, že žaloba je důvodná. Proto žalovanému uložil povinnost, aby o žádosti rozhodl v žalobcem navrhované lhůtě 15 dní od právní moci tohoto rozsudku, kterou shledal s ohledem na dosavadní nečinnost žalovaného, celkovou délku správního řízení i skutečnost, že věc je již připravena k rozhodnutí, za přiměřenou (§ 81 odst. 2 s. ř. s.).

Shodu s prvopisem potvrzuje: Bc. D. A.

16. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Žalovanému jako neúspěšnému účastníkovi náhrada nákladů nenáleží. Žalobci, který měl ve věci úspěch, soud právo na náhradu nákladů řízení přiznal. Ty tvoří zaplacený soudní poplatek za podání žaloby ve výši 2 000 Kč a náklady na zastoupení advokátem vyplývající dle § 35 odst. 2 s. ř. s. z vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, ve znění účinném od 1. 1. 2025 (dále „advokátní tarif“).
17. Zástupkyně žalobce učinila v této věci tři úkony právní služby podle § 11 odst. 1 advokátního tarifu (převzetí a příprava zastoupení, seps žaloby a podání repliky), za které jí náleží odměna ve výši 4 620 Kč za úkon (§ 7 bod 5 a § 9 odst. 5 advokátního tarifu). Vedle odměny přísluší zástupkyni žalobce též náhrada hotových výdajů v paušální výši 450 Kč za každý z těchto tří úkonů právní služby dle § 13 odst. 1 a 4 advokátního tarifu. Zástupkyně žalobce není plátcem DPH.
18. Náhradu nákladů řízení v celkové výši 17 210 Kč je žalovaný povinen uhradit k rukám zástupkyně žalobce (§ 149 odst. 1 občanského soudního řádu), a to ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku (§ 54 odst. 7 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 11. září 2025

Josef Straka v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: Bc. D. A.